

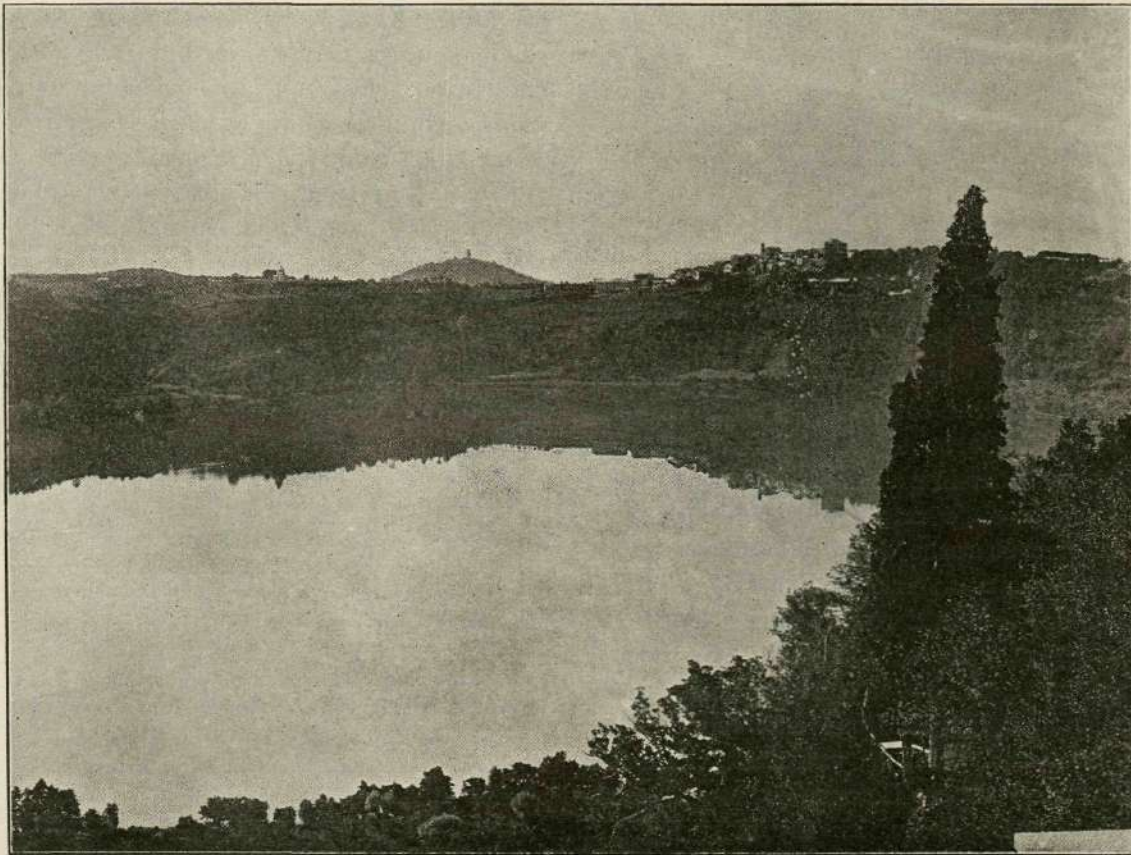
vice s temno višnjevo vodo Nemskega jezera. Naravnost naprej ti seže oko v mesto Genzano, še dalje zazreš morje, okrog in okrog jezera pa, kjer je le kaka praznina, temno zelene vence vitkih cipres.

„Oglejte si ta kraj“, izpregovori Pio, „pa recite, če ne zasluži v resnici tega imena!“

„Imena? Kakšno ime mislite?“

„No, ime tega kraja. ‚Nemi‘, to je stari ‚Nemus‘, gaj, ker se je tod okrog jezera

raztezal ‚Dianin gaj‘. Do časa rimskih imperatorjev je imela Diana poleg jezera svoj tempel. Strabon pripoveduje, da so boginjo častili podobno tako, kakor jo je častila Ifigenija v Tavridi. Odtod je baje Orest prinesel Dianino soho v Nemus. Zlasti so žene imele boginjo v časti. Prinašale so ji v dar raznih dragocenostij, spominskih pločic, slaveč njene zasluge itd. — Toda ‚gaj‘ in ‚tempel‘ je danes porušen: na njunem mestu rasteta cipresa

Nemsko jezero.

in vinska trta. Le nekateri na pol prepereli kameni še kažejo o Vrtu (Giardino), ki se amfiteatralno vzdiguje iz jezera, tvoreč še danes najlepši del jezerskega obrežja. Tod — pravijo, je bil gaj Dianin. Ali pojdiva in poglejva si jezero od blizu!“

Okrog jezera je lepo izpeljana pot, da prijatelj prirodne krasote lahko od več strani občuduje to tajno-milo vodovje. Po tej poti sva jo krenila, imajoč pred seboj temno oko

starodavnega jezera. — Nemsko jezero (Lacus Nemorensis, sedaj Lago di Nemi) je nastalo kakor Albansko jezero v izsušenem kraterju. Nad morjem je 325 metrov, torej 31 metrov višje od Albanskega. Okrog njega se pride v jedni uri; površina mu znaša 280 *ha*. Hrani se jezero od raznih studencev, ki vró iz globine; zato pa ima tudi že izza davnih časov podzemski vodotoč (emisar), ki uravnava višino jezersko.